

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5615/2022
25.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Миросављевић, чланова већа, у поступку извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Тирић, адвокат из ..., против ивршног дужника ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Јањић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизијама извршног дужника, изјављеним против решења Вишег суда у Нишу ГжИ 8/2022 од 14.01.2022. године и решења под истим бројем од 04.02.2022. године и решења Вишег суда у Нишу ГжИ 271/18 од 27.09.2018. године, у седници од 25.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама извршног дужника као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије извршног дужника изјављене против решења Вишег суда у Нишу ГжИ 271/18 од 27.09.2018. године, ГжИ 8/2022 од 14.01.2022. године и ГжИ 8/2022 од 04.02.2022. године

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу ГжИ 271/18 од 27.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба извршног дужника и потврђено решење о извршењу Основног суда у Нишу Ии 2117/18 од 19.03.2018. године. Одбијен је захтев извршног дужника за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног решења, извршни дужник је благовремено изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Ревизија извршног дужника против наведеног решења одбачена је решењем Основног суда у Нишу Ии 2117/2018 од 06.12.2021. године, а ово решење укинато је по жалби извршног дужника побијаним решењем Вишег суда у Нишу ГжИ 8/2022 од 14.01.2022. године.

Решењем Вишег суда у Нишу ГжИ 8/2022 од 04.02.2022. године одбијен је као неоснован предлог извршног дужника за доношење допунског решења о трошковима жалбеног поступка.

Против наведених решења извршни дужник је изјавио ревизије из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку, и због битне повреде одредаба парничног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизијама извршног дужника као изузетно дозвољеним, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, ревизијама се указује на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може поднети, и побијају се процесне одредбе које се односе на трошкове поступка, а не указује се на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије нису дозвољене.

Чланом 27. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија нити понављање поступка.

Будући да је наведеном одредбом прописана недозвољеност ванредних правних лекова против правноснажних решења у извршном поступку, произлази да ревизије извршног дужника нису дозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић